

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrta leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računari naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne števe. seprodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptujju, gledališko poslojpe števe. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoni, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inzeratov) je za celo stran K 80, za 1/2 strani K 40, za 1/4 strani K 20, za 1/8 strani K 10, za 1/16 strani K 5, za 1/32 strani K 250, za 1/64 strani K 1 — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 7.

V Ptujju v nedeljo dne 16. februarja 1913.

XIV. letnik.

Balkanske vojne in zmešnjave.

Mali turški uspehi na vseh bojiščih. — Nadaljevanje vojne. — Turške trdnjave še vedno nepremagane. — Stališče evropskih velevlasti. — Cesarjevo pismo carju. — Kaj bo?

In zopet je v splošnem zapisati besedo o položaju: nespremenjeno. Iz bojišč v Trakiji in Albaniji prihajajo vesti, ki se bistveno nasprotujejo. Vsi „zmagujejo“ zopet, kakor v začetku prve vojne. Zanesljivih poročil pa seveda ni. Gotovo je le to, da je prišlo doslej le do razmeroma manjših bojev, ki niso prinesli nobene važne odločitve. In istotako gotovo je, da so ti boji izredno krvavi, da sta torej morilna strast in bojaželjnost priklopili do vrhunca. Lahko se tudi reče, da so doslej Turki dosegli nepričakovane uspehe. Ali šele v par dneh se pričakuje odločilnega boja, ki bode ali turško armado popolnoma porazil, ali pa Bulgare nazaj proti Adrianoplu potisnil. Naravnost krasno in junaško se držijo še vedno nepremagane turške trdnjave Adrianopol, Skutari in Janina.

Medtem se od vseh strani nanovo naglašajo potrebe nadaljevanja mirovnih pogajanj. Velevlasti so si v tem oziru edine, čeprav moti ruska zahrbtnost še vedno vsako odkrito postopanje. Bržkone hočejo tudi velevlasti počakati končni izid druge balkanske vojne; šele potem bodejo skušale svoje mnenje uveljaviti.

Lastnoročno pismo našega cesarja Franc Jožefa I. na ruskega cesarja je bilo v Petersburgu izročeno in tudi lastnoročni carjev odgovor je prinesel princ Hohenlohe že nazaj. O teh pismih se mnogo ogibava, ali kaj gotovega ne more o njih strogo tajni vsebini nikdo povedati. Plemenito znamenje vzvišene miroljubnosti našega cesarja je to pismo na vsak način. Zato je pa tudi prav obžalovanja vredno, da se v kljub temu na Ruskem protiaavstrijska gonja vedno očitneje širi. Tudi ruska vlada ne napravi nobenega koraka, ki bi dokazal odkritosrčnost njenih „miroljubnih“ fraz. Nasprotno so mobilizacije ob naši meji z vsakim dnevom očitneje in napravijo v avstrijskih krogih veliko skrb. V ruskih listih se govori brez prikrievanja, da bode v spomladi Rusija za meč prišla in Avstro-Ogrsko napadla. Nevarnost svetovne vojne, kakoršne svet še ni videl, torej še ni izključena. Nasprotno, ta nevarnost postaja polagoma še večja. In čez plemenite želje našega mirovnega cesarja bode triumfiral furija vseslovenske krvoločnosti...

Obstreljevanje Adrianopla.

Združeni Bulgari in Srbi so pričeli z izredno vehemenco obstreljevanje junaške trdnjave. Ob

streljevali so brezobzirno mesto in cerkve in napravili velikansko škodo. Vendar pa se turška posadka z levovo hrabrostjo brani. Splošna sodba je, da Adrianopol ne bode nikdar z orožjem premagan; k večjem glad bode to trdnjavo sovražniku izročil. Bulgari so najprve nekaj zunanjih utrdb zavzeli, iz katerih so jih pa Turki v krvavi borbi zopet vrgli. Turki so napravili izpad, ki se je pa ponesrečil. Izgube na obeh straneh so velike. Konzuli so prosili, da naj se za podanike tujih držav v Adrianoplu napravi „neutralno cono“; ali Bulgari so to odklonili. Francoska zahteva zdaj odločno, da se pusti njenim podanikom prosti odhod iz Adrianopla.

Boji ob Tšataldši.

Ob liniji Tšataldša je prišlo doslej le do manjših prask. Vsekakor pa so pričeli Turki naprej prodirati, medtem ko se preje napadalni Bulgari polagoma nazaj pomikajo. V kratkem se pričakuje tudi tukaj odločilno bitko, ki bode usodepolna za vso vojno.

Skutari.

Črnogorci in Srbi so okoli trdnjave Skutari v naravnost obupnem položaju. Zadnji boji so bili izredno krvavi in jim niso prinesli nobenih uspehov. Zlasti Srbi so bili od Turkov grozovito tepeni. Črnogorci se zaman prizadevajo in se bodejo izkrvaveli ob zidovju te trdnjave. Poleg tega je bržkone izključeno, da bi Skutari kedaj pod Črnogoro spadal.

Veliki boji v Galipolu.

Največji boji v sedanji drugi balkanski vojni so se vršili na polotoku Galipoli. Tam so zbrali Bulgari večjo armado, s katero hočejo do Konstantinopla prodreti. Turki so jim vrgli 60 000 mož nasproti, katere so čez morje prepeljali. Turki nameravajo Bulgare obkrožiti in uničiti. Doslej še ni popolnoma verjetnih poročil. Ali gotovo je, da je v bojih že na tisoče vojakov padlo in da so Turki doslej dosegli razmeroma lepe uspehe. Istotako se širi govorica, da so Turki pri Janini Grke hudo premagali. Treba je počakati, da se te vesti potrdijo.

Srbski listi prepovedani.

Vlada je celo vrsto velikih srbskih časopisov za Avstro-Ogrsko prepovedala. Skrajni čas je bil, da se tem hujskačem zapre pot v monarhijo.

Italijanske odredbe.

Vojni parniki v Benetkah so dobili povelje, da naj se takoj za vojno pripravijo in v Neapel odplujejo. Pričakuje se v kratkem zanimive dogodke.

Rusko oboroženje.

Od vojaške visoke strani prinaša „Grazer Tagblatt“ poročila o ruskih pripravah za vojno in pravi m. dr.: Vkljub miroljubnim zagotovilom ruske vlade pripravlja se Rusija vendar z veliko mobilizacijo na vojno. Car je sicer miroljubne narave, ali on je popolnoma v rokah vojne stranke in panslavistov. Ruski oficirji so mi ponovno zagotovili, da se je tekom 4 mesecev vzhodne garnizije na 700.000 mož v mirovnem stanu spravilo, ki se nahajajo pod okrožjem varšavskega kora. Domače poljske garnizije se je že v jeseni v gubernije Kasan in Szamara ter na mongolsko-kitajsko mejo spravilo (ker se Rusi nanje ne zanesejo). Veliki del mobiliziranih vojakov se je potisnilo na nemško in galicijsko mejo, tako zlasti mnogoštevilne kozake. Ruska vojna uprava misli, da bode s 300.000 kozaki Galicijo in severni del Ogrske preplavila. Celo najmanjši obmejni kraji so napolnjeni z kozaki. Popolnoma preduagačilo in moderniziralo se je ruske trdnjave na Poljskem. V Varšavi imajo 3000 kanonov in 115.000 vojakov zbranih. Vse trdnjave so polne živil in priprav za obleganje... Rusija je do danes za te vojne priprave več kot 1.000 milijonov rublov izdala. Pripravljajo se, kar se ne da več zatajiti ali prikriji, na „veliki obračun“ z Avstro-Ogrsko...

Francoski denar.

V „Voss. Ztg.“ razpravlja dr. H. Friedjung o vprašanju, s kakim denarjem peljejo balkanske države vojno. Bulgarija dobila je med vojno od neke francoske banke 40 milijonov frankov posojila, Srbija pa 18 milijonov. Od tega časa pa so gotovo še večje svote iz Francoske prihajale. Druge svote zopet so prihajale iz Peterburga. Črnagora n. p. bi gotovo ne mogla svoje vojaštvo 4 mesece pod orožjem držati, ako bi ne dobivala rusko-francoski denar. Brez francoskega denarja bi bila balkanska vojna nemogoča. Francoska bi namreč rada polagoma dobila doslej turški pokrajini Siriji in Palestini in hoče tudi sploh Rusiji pomagati. V splošnem bankerotna Srbija, ki ji nikdo niti groša ne posodi, napravila je na Francoskem „na kredit“ velike naročbe (46 baterij za hitro streljanje po 4 kanonov, 6 municijskih vozov in 2000 krogelj; nadalje 10 havbic-baterij za brzostreljanje po 4 kanonov, 6 municijskih vozov; 4 težke havbic-baterije po 4 kanonov in 8 vozov; skupaj 20.000 strelcev za poljske kanone in 14.000 za havbice.) S tem ima Srbija razmeroma mnogo več artiljerije nego Avstro-Ogrska. In vse to — s francosko-ruskim denarjem...

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Steckenpferd-lilijino-mlečno milo od tvrde Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod.